

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાતની વડી અદાલતમાં અમદાવાદ ખાતે

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૯૨૧/૨૦૦૮

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય મુખ્ય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ભાસ્કર ભટ્ટાચાર્ય સહી/ –

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે.બી. પારડીવાલા સહી/ –

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના સંવાદદાતાઓને આ ચુકાદો જોવા દેવામાં આવી શકે ?	હા
૨	અહેવાલકારને સંદર્ભિત કરવું કે નહીં ?	હા
૩	શું તેમના લોર્ડશિપ્સને ચુકાદાની પ્રમાણિત નકલ જોવાની ઇચ્છા છે?	ના
૪	શું આ મામલો ભારતના સંવિધાન અથવા તેના હેઠળ કરાયેલા કોઈ આદેશ અંગે કાયદાનો નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સંકળે છે?	ના

પ	શું તેને દીવાની ન્યાયાધીશને પરિપત્રિત કરવાનો છે ?	ના
---	---	----

=====

કનુભાઈ મહેશભાઈ નાયક

વિરૂદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય

=====

ઉપસ્થિતિ :

અપીલકર્તા તરફે શ્રી પ્રતિક બી. બરોટ, એડવોકેટ.

સામાવાળા તરફે સુશ્રી ચેતના એમ. શાહ, અધિક સરકારી વકીલ

=====

કોરમ : માનનીય મુખ્ય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ભાસ્કર ભટ્ટાચાર્ય

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે.બી. પારડીવાલા

તારીખ : ૨૫/૦૩/૨૦૧૪

સી.એ.વી. ચુકાદો

(પર : માનનીય મુખ્ય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ભાસ્કર ભટ્ટાચાર્ય)

૧. આ અપીલ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ હેઠળ દોષિત તરફથી દાખલ કરવામા આવી છે અને ૨૭મી જૂન ૨૦૦૮ના રોજ વિદ્વાન સેશન્સ જજએડીશનલ સેશન્સ જજ, પ્રથમ ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટ, ગોધરા, જીલ્લો પંચમહાલ દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૨૦૩/૨૦૦૭ માં પસાર કરાયેલા દોષસર્જન

અને સજાના આદેશ સામે દાયર કરવામાં આવી છે, જેમાં આજીવન કારાવાસની સજા તથા રૂ. ૫૦૦/- નો દંડ ફરમાવવામાં આવ્યો છે અને દંડ ભરવામાં નિષ્ફળ રહેવામાં સરળ કારાવાસ ૧૦ દિવસ માટે ભોગવવાનો રહેશે.

૨. અસંતુષ્ટ થઈ, દોષિતે વર્તમાન અપીલ દાખલ કરી છે.

૩. અપીલકર્તા વિરુદ્ધ ઘડાયેલા આરોપનો નીચે મુજબ છે:

“તમે, આરોપીએ, ગામ વેજલપુરના શંકરભાઈ નાયકની પુત્રી સ્વ. શારદાબેન સાથે લગ્ન કર્યા હતા. તમે સ્વ. શારદાબેનના પતિ હતા, અને ઘરખર્ચ સંબંધિત ખાદ્યપદાર્થોની ખરીદી બાબતે તમારા, આરોપી વ્યક્તિ અને સ્વ. શારદાબેન વચ્ચે વારંવાર ઝઘડા થતા હતા. તમે, આરોપી પણ, તમારી આ પત્ની પર વારંવાર મારપીટ કરતા હતા. તેથી, તે નારાજ થઈને પોતાના પિયર વેજલપુર જતી રહેતી હતી.

તમે, આરોપી, તમારી મૃત પત્ની શારદાબેનને ૧૦-૧૦-૨૦૦૭ના રોજ વેજલપુર ગામથી તમારા રહેણાંક મકાન ખાતે લાવ્યા હતા. મકાનમાં ખાદ્યસામગ્રીની ખરીદી બાબતે થયેલા ઝઘડા અને અથડામણ દરમિયાન, સાંજે આશરે ૫.૩૦ કલાકે, તમે રાયણખડ ગામે તમારા નિવાસસ્થાને તમારી પત્નીના મૃત્યુની સંભાવનાના જ્ઞાન સાથે કોબારના આડેઘડ ઘા પાંજરાં પર મારી તમારી પત્નીની હત્યા કરી, જમણા પગની જાંઘનું હાડકું તોડી નાખ્યું અને આ અદાલતના અધિકારક્ષેત્રમાં ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ હેઠળ દંડનીય ગુનો આચર્યો.

આ અદાલતને ઉપરોક્ત ગુનાના વિચારણાની કાર્યવાહી આગળ વધારવાની અધિકારક્ષેત્રતા છે. તેથી, નક્કી કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત ગુના બદલ આરોપી વિરુદ્ધની ન્યાયિક કાર્યવાહી આ અદાલતમાં ચલાવવામાં આવે.”

જ. અપીલકર્તાએ આરોપનો ઇનકાર કર્યો અને કેસ ચલાવવાની માગણી કરી છે. નીચલી અદાલતમાં, ફરિયાદ પક્ષના સમર્થનમાં નીચેના ૧૧ વ્યક્તિઓએ મૌખિક પુરાવો આપ્યો:

ફરીયાદપક્ષ સાહેદ ફરીયાદ પક્ષ સાહેદ	સાક્ષીનું નામ	આંક.
૧	ડૉ. રવિન્દ્ર મધુસુદન વર્મા (શવપરીક્ષણ કરનાર તબીબ)	૭
૨	લાલસિંગ ભાંગડાભાઈ (પડોશી તથા આરોપીના પિતરાઈ ભાઈ)	૧૦
૩	કાંતાબેન લાલસિંગ (પડોશી)	૧૧
૪	કંચનભાઈ વિઠ્ઠલભાઈ નાયક (પડોશી)	૧૨
૫	નટવરભાઈ જસવંતભાઈ (પાડોશી)	૧૩
૬	કારણસિંહ પ્રભાતસિંહ પરમાર (ઘટનાસ્થળના પંચ સાક્ષી)	૧૫

૭	નીતિનકુમાર અરુવિંદકુમાર દોશી (એક પંચ સાક્ષી)	૧૯
૮	નરેશકુમાર અતુલભાઈ (ફરી ગયેલ ફરિયાદી અને વિસ્તારના દૂધવાળા)	૨૫
૯	રમણભાઈ મોહનભાઈ (પંચ સાક્ષી)	૨૬
૧૦	સંજયભાઈ શંકરભાઈ(મૃતકના ભાઈ)	૩૧
૧૧	રામભાઈ મીઠાભાઈ ઝાલા (તપાસ અધિકારી)	૩૪

પ. ફરિયાદ પક્ષ તરફે નીચેના દસ્તાવેજ પુરાવાઓ રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા:—

અનુ . નં.	દસ્તાવેજની વિગતો	આંક.
૧	મૂળ ફરિયાદ	૩૫
૨	ગુનાના સ્થળનું પંચનામું	૧૬
૩	મૃતદેહનું ઈન્કવેસ્ટ પંચનામું	૧૪
૪	પોલીસ અહેવાલની કચેરી નકલ	૩૬
૫	મૃતદેહમાંથી કપડાં-મુદ્દામાલની જમીનું પંચનામું	૨૭
૬	આરોપીની શરીરસ્થિતિનું પંચનામું	૨૦
૭	જમ કરાયેલ મુદ્દામાલ હથિયારનું પંચનામું	૨૪
૮	પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટ	૯
૯	નકશો તૈયાર કરવા માટે લખાયેલ ચદી	૩૭
૧૦	ફોરેન્સિક પ્રયોગશાળાનો પ્રારંભિક અહેવાલ	૩૮
૧૧	મુદ્દામાલના વિશ્લેષણ બાબતે લખાયેલ પત્ર	૩૯
૧૨	રવાનગી નોંધ	૪૦
૧૩	લેબોરેટરીમાં મુદ્દામાલની પ્રાપ્તિની મૂળરસીદ	૪૧

૧૪	પોસ્ટમોર્ટમ માટે લખવામાં આવેલ ચાદીની કચેરી નકલ	૮
૧૫	ઈન્કવેસ્ટ માટે કાર્યપાલક મેજિસ્ટ્રેટને મોકલાયેલા મેમોરેન્ડમની કાર્યાલય નકલ	૪૨
૧૬	મૃતદેહની કસ્ટડી સોંપ્યાની રસીદ	૪૩
૧૭	પ્રયોગશાળા, વડોદરાનો મૂળ મોકલણી પત્ર.	૪૪
૧૮	એફ.એસ.એલ. અહેવાલ	૪૫
૧૯	સેરોલોજી પરીક્ષણ અહેવાલ	૪૬
૨૦	સમાપન પુરસીસ	

૬. ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાનો સમાપન થયા બાદ, આરોપીનું નિવેદન ફોજદારી પ્રક્રિયા સંહિતાની કલમ ૩૧૩ હેઠળ નોંધવામાં આવ્યું હતું, જેમાં આરોપીએ દલીલ કરી હતી કે તેના વિરુદ્ધ ખોટો કેસ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો અને તેની ચોક્કસ બચાવ દલીલ એવી હતી કે તે કામ પર ગયો હતો અને જ્યારે તે ઘરે પરત આવ્યો, ત્યારે તેની પત્નીનું મૃતદેહ પડેલું હતું, અને ત્યારબાદ પોલીસએ તેને ધરપકડ કર્યો હતો.

૭. જેમ અગાઉ સૂચવવામાં આવ્યું છે, માનનીય સેશન્સ જજ, રેકૉર્ડ પરની સાક્ષ્ય સામગ્રીનું મૂલ્યાંકન કરીને, આ નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા કે ફરિયાદ પક્ષે આરોપી દ્વારા કરાયેલ હત્યાનો કેસ સાબિત કર્યો છે અને પરિણામે, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ હેઠળ દંડનીય ગુના બદલ આજીવન કેદની સજા ફરમાવી તથા રૂ. ૫૦૦/- નો દંડ પણ ફરમાવ્યો, સાથે વધુ શરત એવી રાખી કે આ રકમની ચુકવણી ન થાય તો આરોપીને વધુ ૧૦ દિવસની સાદી કેદ ભોગવવી પડશે।

૮. શ્રી પ્રતિક બરોટ, અપીલકર્તાની તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન એડવોકેટએ અમારી સમક્ષ દબપણે દલીલ કરી હતી કે વર્તમાન મામલાના તથ્યોને ધ્યાનમાં લેતાં, ન્યાયાધીશે એ ઠરાવવામાં કે અપીલકર્તા હત્યાનો દોષી છે, ગંભીર ભૂલ કરી છે, તેમ છતાં એવી ઘટનાનો કોઈ પ્રત્યક્ષદર્શી સાક્ષી નથી, અને ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવાના આધારે અપીલકર્તાને દોષી ઠરાવવાનું પણ કોઈ યોગ્ય કારણ નહોતું. શ્રી બરોટે વધુમાં વૈકલ્પિક રજૂઆત કરી હતી કે રેકૉર્ડ પુરાવાથી જો એવું જણાય કે તેમના અસીલની આ ગુનામાં સંડોવણી હતી, તો પણ આ કેસને વધુમાં વધુ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૪ના ભાગ ૧ અથવા ભાગ ૨ હેઠળનો માનવામાં આવી શકે. તેથી, શ્રી બરોટ સજાદોષના આદેશને રદ કરવાની અને વૈકલ્પિક રીતે, દોષસિદ્ધિને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૪ હેઠળની દોષસિદ્ધિમાં રૂપાંતરિત કરવાની પ્રાર્થના કરે છે.

૯. સુશ્રી ચેતના શાહ, વિદ્વાન અધિક સરકારી વકીલએ, બીજી તરફ, વિદ્વાન સેશન્સ જજના તારણોને સમર્થન આપ્યું છે અને દલીલ કરી છે કે વર્તમાન કેસના તથ્યોમાં, વિદ્વાન સત્ર ન્યાયાધીશે, રેકૉર્ડ સમગ્ર સામગ્રીના વિચારણાપૂર્વક અને અપીલકર્તાને દોષિત ઠરાવ્યા બાદ, રેકૉર્ડ સામગ્રી પર આધારિત એવા ન્યાયસંગત તથ્યનિષ્કર્ષોમાં આ અદાલતે હસ્તક્ષેપ ન કરવો જોઈએ. તેથી, શ્રીમતી શાહ અપીલ રદ કરવાની પ્રાર્થના કરે છે.

૧૦. તેથી, આ અપીલમાં નિર્ધારણ માટે ઉપસ્થિત થતો એકમાત્ર પ્રશ્ન એ છે કે વર્તમાન કેસના તથ્યોમાં, ન્યાયાધીશે નોંધેલો દોષસિદ્ધિનો આદેશ યથાવત્ રાખવો જોઈએ કે નહીં.

૧૧. સૌપ્રથમ, અમે ફરિયાદ પક્ષના ૧૧ સાક્ષીઓ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલી મૌખિક પૂરાવાનું મુલ્યાંકન કરવાનો પ્રસ્તાવ રાખીએ છીએ.

૧૨. ફરીયાદપક્ષ સાહેદ ૧ ડૉ. રવિન્દ્ર મધુસૂદન વર્મા છે, જે તબીબી અધિકારી હતા અને જેમણે અન્ય એક ડૉક્ટર, એટલે કે ડૉ. એસ.કે. શર્મા, જંબુઘોડાના તબીબી અધિકારી, સાથે મળીને મૃતદેહનું પોસ્ટ મોર્ટમ પરીક્ષણ કર્યું હતું. આ સાક્ષી મુજબ, તેમણે ૧૨.૪૫ કલાકે મૃતદેહનું મરણોત્તર પરીક્ષણ કર્યું હતું અને તે ૧૪.૪૫ કલાકે પૂર્ણ થયું હતું. મૃતદેહ ૩૨ વર્ષીય હિંદુ સ્ત્રીનો હતો. મૃતદેહ પર લીલા રંગનું બ્લાઉઝ, સફેદ પેટીકોટ અને છાપાવાળી સાડી હતી. મૃતકના શરીર પરના અલંકારોનું વર્ણન કર્યા બાદ, તેમણે જણાવ્યું કે કપડાં પર લોહીના ડાઘ હતા. સમગ્ર શરીર પર રિગર મોર્ટિસ હાજર હતી. મરણોત્તર લિવિડિટી નહોતી. શરીરની તુલનામાં ચહેરો ફિક્કો હતો. આંખો બંધ હતી, મોં અડધું ખુલ્લું હતું અને જીભ મોંની અંદર હતી. નાક, કાન કે મોંમાંથી કોઈ પ્રવાહી નીકળતું નહોતું. મૃતદેહના બાહ્ય ભાગો પર નીચે મુજબની ઇજાઓ જોવા મળી હતી.

૧. છાતીના બંને ભાગમાં ઇજાના ડાઘ પડ્યાં હતાં, જે જમણા સ્તનબિંદુથી ડાબા સ્તનબિંદુના મધ્ય તરફ ૩ ઇંચ સુધી, ઉપરની દિશામાં સ્ટર્નમની ઉપરની સીમા સુધી અને નીચલી દિશામાં ફિલિપ સ્ટર્નમ સુધી વિસ્તરેલાં હતાં.

૨. જમણી બાજુએ બગલના ભાગમાં (૪થી, ૫મી, ૬ઠ્ઠી, ૭મી અને ૮મી) પાંસળીઓના હાડકીઓમાં ફ્રેક્ચર .

૩. ડાબી બાજુના પાશ્વ-પૃષ્ઠીય ભાગમાં (જથી, પમી, કઢી અને ડમી)
પાંસળીઓના હાડકીઓમાં ફેક્ચર

૪. ગ્લેબેલા (નાકના મૂળ) પરથી ૬ સે.મી. ઉપર, કપાળની મધરેખા પર
સી.એલ.ડબ્લ્યુ. ૩ x ૧ x ૧/૨ સે.મી.

૫. ડાબા હાથના પ્રથમ વેબ સ્પેસમાં સીએલડબ્લ્યુ ૩ x ૧/૨ સેમી., બંને
અંગૂઠા અને તર્જનીમાં.

૬. ડાબી ગાલની મેક્સિલરી વિસ્તારમાં ૪ X ૩ સે.મી.નું હેમોટોમા.

૭. ડાબા પગની ટિબિયાની શિન પર, ઘૂંટણની સાંધાથી ૫ ઇંચ નીચે, ૨ x ½
સેમીનું ચિરાયેલું ઘાવ.

૮. જમણા પગની ટિબિયાની શિન પર, ગોઢાની સાંધાથી ૭ ઇંચ ઉપર, હાડકાં
સુધી ઊંડાઈ ધરાવતું ૨ x ½ સેમીનું ચિરાયેલું ઘાવ.

૯. ટિબિયાની શિન ઉપર જમણા પગમાં હાડકાં સુધી ઊંડો ૨ x ૧/૨ સે.મી.નો
કાપ.

૧૦. ડાબી ફીમરનાં ઉપરના ભાગમાં, ઉપરના ૧/૩માં ફેક્ચર.

જમણા હાથના અંગૂઠા અને તર્જની વચ્ચેના પ્રથમ વેબ સ્પેસમાં ૨ x ૧/૨ સે.મી.નો કાપ ૧૧. અને તર્જની આંગળી.

૧૨.૧ આ સાક્ષી મુજબ, આ તમામ ઇજાઓ સ્વર્ગાત પૂર્વે થયેલી સ્વરૂપની હતી.

૧૨.૨ ઉક્ત સાક્ષીએ વધુમાં નિવેદન કર્યું છે કે મૃતદેહનું આંતરિક પરીક્ષણ કરતાં નીચે મુજબની ઇજાઓ મળી આવી હતી:-

૧. ખોપરીના ભાગ ઉપરની ચામડીમાં રક્તસંચય હતો.

૨. ખોપરીના ભાગમાં ફેક્ચર.

૩. મસ્તિષ્કમાં રક્તસંગ્રહ હતો.

૪. મસ્તિષ્કની ગુહા અંદર આંતરિક રક્તસ્રાવ થયો હતો.

૫. બન્ને બાજુની પાંસળીયોમાં ફેક્ચર.

૬. જમણા પ્લ્યુરા ફાટેલા હતા.

૭. સ્પરચંત્ર, શ્વાસનળી અને ફ્લોર્મ ભરાયેલા તથા ફિક્કા હતા.

૮. જમણા ફેફસામાં રપ્ચર હતું અને તેમાં રક્ત જોવા મળ્યું.

૯. ડાબું ફેફસું ભરાયેલું હતું.

૧૨.૩ આ સાક્ષી અનુસાર હૃદય સામાન્ય હતું. જમણું વેન્ટ્રિકલ લોહીથી ભરેલું હતું. મોટી રક્તવાહિનીઓ ખાલી હતી, જઠર અને તેની ગુહા સામાન્ય હતાં.

અન્નનળી ફીકી પડી ગઈ હતી અને જઠરમાં કેટલાક અન્નકણો, વાયુ તથા પ્રવાહી હતાં. નાની આંતરમાં વાયુ તથા પ્રવાહી હાજર હતાં. મોટી આંતરમાં પણ વાયુ તથા પ્રવાહી હાજર હતાં. ચક્રત અને અગ્નાશય ફીકા હતા અને જઠર તથા

પ્લીહામાં કંઈ અસામાન્ય જોવા મળ્યું નહોતું. મૂત્રાશય ખાલી હતું. જનન અંગ સામાન્ય હતું. આ સાક્ષી અનુસાર, મૃતકએ પોતાનું અંતિમ ભોજન મૃત્યુથી લગભગ ૩ કલાક પહેલાં લીધું હતું અને મૃત્યુનો સમય પોસ્ટ-મોર્ટમથી લગભગ ૧૫ થી ૨૦ કલાક પહેલાંનો હતો.

૧૨.૪ આ સાક્ષી અનુસાર, મૃત્યુનું કારણ છાતીની ઈજા અને મુખ્ય હાડકાના ફ્રેક્ચર તથા અગત્યના અંગને થયેલી ઈજાના પરિણામે થયેલ રક્તસ્રાવજન્ય આઘાત હતું. તેમણે પોસ્ટ-મોર્ટમ અહેવાલ પર પોતાના તથા ડૉ. એસ.કે. શર્માના હસ્તાક્ષર પ્રમાણિત કર્યા. ઉક્ત સાક્ષી અનુસાર, આ ઈજાઓ સામાન્ય પરિસ્થિતિમાં મૃત્યુ સર્જવા માટે પૂરતી હતી.

૧૨.૫ આરોપી તરફે કરવામાં આવેલી પ્રતિક્ષ પૂછપરછ દરમિયાન તેમણે સ્વીકાર્યું કે પીએમ લિવિડિટી શરીરના તે ભાગ પર થાય છે જ્યાં લોહી જમવાનું શરૂ થઈ ગયું હોય. તેમણે આ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો કે સામાન્ય રીતે પીએમ લિવિડિટી મૃત્યુ પછી ૪ થી ૫ કલાક બાદ શરૂ થાય છે. ત્યારબાદ તેમણે સ્વીકાર્યું કે તે મૃત્યુ પછી ૪ થી ૫ કલાક બાદ થઈ શકે છે. તેમણે આ પણ સ્વીકાર્યું કે પાંજરાની હાડકીઓના ફ્રેક્ચર કારણે ફેફસાં ફાટી ગયાં હોવાથી અને તે હાડકીઓ ફેફસાંમાં ઘૂસી ગયાં હોવાથી મૃત્યુ થયું હતું. તેમણે આ પણ સ્વીકાર્યું કે જો કોઈ વાહન જાંઘના ભાગ પર જોરથી અથડાય, તો જાંઘના ભાગમાં ફ્રેક્ચર થવાની શક્યતા રહે છે. તેમણે આ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો કે જો અકસ્માતને કારણે કોઈ વ્યક્તિના છાતીના ભાગ પર ભારે પથ્થર પડે, તો છાતીના ભાગમાં પાંજરાની હાડકીઓમાં ફ્રેક્ચર અને ફેફસાં ફાટવાની સંભાવના રહે છે. તેમણે

સ્વીકાર્યું કે જો કોઈ વ્યક્તિ પથ્થર પર પડી જાય અને માથાનો ભાગ જોરથી અથડાય, તો માથા પર થયેલી ઈજાઓ થઈ શકે છે. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે જો કોઈ વ્યક્તિ અકસ્માતને કારણે પથ્થર પર પડી જાય, તો છાતીના ભાગ પર ઘસારા-છિલરાના નિશાનો દેખાઈ શકે છે. તેમણે આ સૂચનાનો ઈનકાર કર્યો કે તેઓ ખોટું નિવેદન આપી રહ્યા હતા કે પોસ્ટ-મોર્ટમ શરૂ થવાના ૧૫-૨૦ કલાક પહેલાં જ મૃત્યુ થયું હતું અથવા કે મૃતકનું મૃત્યુ પોસ્ટ-મોર્ટમ શરૂ થવાના ૪ થી ૫ કલાક પહેલાં થયું હોઈ શકે.

૧૩. ફરીયાદપક્ષ સાહેદ નં. ૨ લાલસિંહ છે, જેમનું ઘર આરોપીના ઘરની બાજુમાં આવેલું છે. તેમણે જણાવ્યું છે કે આરોપી તેમનો પિતરાઈ ભાઈ છે. તેમણે જણાવ્યું છે કે આરોપીની શાદાંબેન, વિજલપુર ગામની, સાથે લગ્ન થયેલ હતાં અને તેમને બે સંતાનો હતાં. મૃતક અને આરોપી વચ્ચે સામાન્ય ઝઘડો થતો રહેતો હતો. તેમણે જણાવ્યું કે કાનુભાઈ, એટલે કે આરોપી,ને સમજાવવા તેઓ કદી ગયા ન હતા. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું કે મૃતક અને આરોપી વચ્ચે સામાન્ય ઝઘડો હતો. તેમણે જણાવ્યું કે શાદાંબેનની ઘટનાના સમયે તેઓ ફરજ પર હતાં અને આરોપી તથા મૃતક વચ્ચે ઝપાઝપી થઈ હતી. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેઓ રાત્રે આશરે ૮ વાગ્યે ઘરે પરત આવ્યા હતા અને કાનુભાઈના ઘરે ગયા ન હતા. બાદમાં, પોલીસ દ્વારા તેમને જાણ કરવામાં આવી અને તેથી તેઓ શાદાંબેનને જોવા ગયા હતા અને તે સમયે તેણીનું અવસાન થઈ ચૂક્યું હતું. તેણીને ઈજાઓ થઈ હતી. આરોપી ત્યાં હાજર નહોતો. પોલીસે તેમનું નિવેદન નોંધ્યું હતું. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું કે ઘટનાના એક દિવસ પહેલાં મૃતક

વેજલપુરમાં હતી અને આરોપી કાનુભાઈ તેણીને ક્યારે લાવ્યા હતા તે અંગે તેઓ જાણતા ન હતા.

૧૩.૧ આરોપી તરફના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરાયેલ ઉલટતપાસમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે આરોપી કાંચન વિહલની જિપ ટપર પર કન્ડક્ટર તરીકે કામ કરતો હતો. તેમણે જણાવ્યું હતું કે તેઓ સવારે ૬.૦૦ વાગ્યે નોકરી માટે ઘરેથી નીકળ્યા હતા, સવારે ૭.૦૦ વાગ્યે કારખાનામાં પહોંચ્યા હતા અને રાત્રે ૮ વાગ્યે પરત આવ્યા હતા. તેમણે સ્વીકાર્યું હતું કે જ્યારે પોલીસ કર્મચારીઓએ તેમને જણાવ્યું કે મૃતક અને આરોપી વચ્ચે ઝપાઝપી થઈ હતી, ત્યારે તેમને આ ઘટનાની જાણ થઈ હતી. આ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે સમગ્ર દિવસ દરમિયાન તેઓ કારખાનામાં જ હતા અને તેમને કોઈ વ્યક્તિગત જાણકારી નહોતી. આ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે મૃતકને દારૂ પીવાની ટેવ હતી અને જ્યારે તે નશાની સ્થિતિમાં હતી ત્યારે તેણે એક વખત તેને લાત મારી હતી. તેમણે એ પણ જણાવ્યું હતું કે મૃતક ઝઘડાળુ સ્વભાવની હતી. તેમણે સ્વીકાર્યું હતું કે તેમનું ઘર અને મૃતકનું ઘર રાયનખડથી કંભુઘોડા તરફ જતી મુખ્ય માર્ગ પર આવેલાં છે. તેમણે એ સૂચનનો ઇનકાર કર્યો હતો કે દારૂ પીધા પછી મૃતક રસ્તા પરથી પસાર થતા લોકોને મન આવે તેવું બોલતી હતી.

૧૪. કાંતાબેન ફરીયાદપક્ષ સાહેદ નં. ૩ છે, જેમનું ઘર મૃતકના ઘરની બાજુમાં આવેલું હતું. તેમણે જણાવ્યું છે કે કાનુભાઈ અને શારદાબેનનું લગ્નજીવન સુખમય રીતે ચાલી રહ્યું હતું. ઘટનાના દિવસે તેઓ જસવંતભાઈના ખેતરમાં કામ કરવા ગયાં હતાં અને સાંજે પાછાં ફર્યાં હતાં, અને ઘરે આવ્યા પછી, તેઓ

હેન્ડપમ્પેથી પાણી લેવા ગયાં. પાણી લેવા જતાં તેમણે મૃતકના ઘરની બાજુમાંથી પસાર થઈ હતી અને મૃતદેહ આરોપીના ઘરના આંગણામાં પડેલો હતો તથા તેમણે જ્યારે મૃતકનો મૃતદેહ જોયો ત્યારે ત્યાં કોઈ હાજર નહોતું. તેઓ ડરી ગયાં હતાં, તેથી દોડી ગયાં અને જસવંતભાઈના ઘેર જઈને તેમની સાથે વાત કરી. ત્યારબાદ સરપંચને બોલાવવામાં આવ્યા અને ગામના લોકો ભેગા થયા. તેમણે જણાવ્યું છે કે શારદાબેનનું મૃત્યુ કેવી રીતે થયું તે તેઓ જાણતાં નહોતાં. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ઘટનાના એક દિવસ પહેલાં મૃતકે પોતાના માતાપિતાને મળવા ગઈ હતી અને તેને પાછી લાવવા કોણ ગયું હતું તે તેઓ જાણતાં નહોતાં.

૧૪.૧ આ સાક્ષીની આરોપીની તરફે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા પ્રતિવિચારણા કરવામાં આવી નહોતી.

૧૫. કંચનભાઈ ફરીયાદપક્ષ સાહેદ નં. ૪ છે, જેમણે જણાવ્યું છે કે તેમનું ઘર ઘટનાસ્થળથી ૫૦ મીટરના અંતરે આવેલું છે. આ સાક્ષી અનુસાર, ઘટનાના દિવસે તેઓ સાંજે ૫.૦૦ કલાકે પોતાના ઘરે આવ્યા હતા અને તેમણે મૃતકના ઘરમાંથી ચીસો [ઉચ્ચ રડણ] સાંભળી હતી, પરંતુ તે કોણ ચીસો પાડી રહ્યું હતું, અથવા તે મૃતક હતો કે આરોપી, તે તેઓ કહી શકતા નથી. આરોપીના ઘરમાંથી પણ ઉંચી ચીસો [રડણ] આવી રહી હતી, તેથી તેઓ સરપંચ ગોવિંદભાઈ લઘુભાઈ પરમારને જણાવવા ગયા હતા, અને જ્યારે તેઓ પરત ફર્યા, ત્યારે તેમને જાણ થઈ કે કાનુની પત્નીનું અવસાન થઈ ગયું હતું. મૃતક પોતાના ઘરમાં મૃત હાલતમાં પડેલી હતી અને આરોપી ત્યાં હાજર નહોતો. આ

સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે મૃતકને થયેલી ઈજાઓની વ્યાપકતા વિશે તેમને ખબર નહોતી.

૧૫.૧ પ્રતિપૂછપરછ દરમિયાન આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેના ઘર અને આરોપીના ઘર વચ્ચે વાડ હતી, તેથી તે આરોપીના ઘર જોઈ શકતો નહોતો. તેણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે લાલસિંગભાઈનું ઘર મૃતકના ઘર સાથે જોડાયેલું છે. તેણે જણાવ્યું છે કે આરોપી તે ચલાવતો હતો તે ટ્રક પર કંડક્ટર તરીકે કામ કરતો હતો અને મહિને ૨૦ થી ૨૫ દિવસ તેની સાથે કામ કરતો હતો. તેણે જણાવ્યું છે કે આરોપી અને મૃતક વચ્ચે સારા સંબંધો હતા અને તેમના લગ્નજીવનમાંથી બે સંતાનો હતા. મૃતકની પ્રથમ લગ્નમાંથી એક પુત્રી હતી અને તે વેજલપુરમાં રહેતી હતી, એવી સૂચનાને તેણે નકારી છે. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે આરોપી અને મૃતક તહેવારો દરમિયાન વેજલપુર જતા હતા. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે મૃતકને દારૂ પીવાની ટેવ હતી અને દારૂ પીવા માટે તે આરોપી પાસેથી પૈસા માગતી હતી અને આરોપી તેને ઠપકો આપતો હતો. તેણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે આવા નાની બાબતને લઈને ઝઘડો થતો રહેતો હતો અને આ સિવાય અન્ય કોઈ મોટો મુદ્દો નહોતો. આ સાક્ષીએ એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે મૃતકે દારૂ પીધા પછી ગામના અન્ય લોકો સાથે ઝઘડો કરતી હતી. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે પોલીસે આવ્યા પછી તે આરોપીના ઘેર ગયો હતો.

૧૬. નટવરભાઈ ફરીયાદપક્ષ સાહેદ નં. ૫ છે. તેમણે પોતાના જબાનબંદીમાં જણાવ્યું છે કે તેમનું ઘર આરોપીના ઘરથી આશરે ૧૦૦ ફૂટના અંતરે આવેલું છે. તેમણે જણાવ્યું છે કે ઘટનાના સમયે તેઓ કંચનભાઈના ઘેરે હતા અને આરોપી

તથા મૃતક વચ્ચે ઝઘડો ચાલતો હોવાથી તેમણે સરપંચને જાણ કરી હતી. તેમણે જણાવ્યું છે કે તેઓ તથા કંચનભાઈ સરપંચના ઘરે ગયા હતા. સરપંચને સમાચાર આપ્યા પછી તેઓ પરત ફર્યા હતા, પરંતુ તેઓ આરોપીના ઘરે ગયા નહોતા. તેઓ આશરે ૪.૩૦ અથવા ૫.૩૦ વાગ્યે આરોપીના ઘરે ગયા હતા અને તે સમયે મૃતક ખાટલા નીચે પડેલી હતી અને તેનું મૃત્યુ થઈ ચૂક્યું હતું. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે મૃતકને થયેલી ઈજાઓનો પ્રકાર તેને ખબર નહોતો.

૧૬.૧ ઉલટતપાસમાં તેણે સ્વીકાર્યું છે કે તેનું ઘર પહેલા આવે છે અને ત્યારપછી કંચનનું ઘર આવે છે. તેણે વધુમાં સ્વીકાર્યું છે કે આરોપીના ઘર અને કંચનના ઘર વચ્ચે તુવરના છોડ છે, તેથી કંચનના ઘરમાંથી આરોપીના ઘરને જોવું શક્ય નથી. તેણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે આરોપીના ઘરેથી અવાજ આવી રહ્યો હતો, પરંતુ કોણ ચીસો પાડી રહ્યું હતું તે જણાવવું શક્ય નહોતું. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે આરોપીના ઘરની બાજુમાં તેના કાકાના પુત્રનો પરિવાર સાથે વસવાટ હતો. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે તેણે કોણ ઝઘડી રહ્યા હતા તે જોયું નથી અને તેથી તે ચોક્કસ કહી શકતો નથી. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે તેઓ સરપંચના ઘરે પહોંચ્યા બાદ સરપંચે પોલીસને ફોન કર્યો હતો. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે સરપંચે કહ્યું હતું કે પોલીસ વાહન આવે પછી તેઓ સ્થળે જશે. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે પોલીસ વાહન આવી ગયા બાદ તે અને સરપંચ આરોપીના ઘરે ગયા હતા અને ત્યાં લગભગ એકથી દોઢ કલાક સુધી રહ્યા હતા. જ્યારે તેઓ ત્યાં હાજર હતા ત્યારે પોલીસે ઘરેથી લોખંડની કોડિયું જમ કરી હતી તે સૂચનાનો તેણે ઈનકાર કર્યો છે. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે પોલીસે તેને કહ્યું હતું કે આરોપી અને મૃતક ઝઘડી રહ્યા હતા અને તેથી તેણે કહ્યું

હતું કે કાનુ અને શારદા ઝઘડી રહ્યા હતા. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે આરોપી અને મૃતકનું કુટુંબજીવન સુચારુ રીતે ચાલતું હતું અને તેથી તેમને બે સંતાનો હતા. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે મૃતકના મૃત્યુ પહેલાં કોઈ પણ સમયે તેણે આરોપી અને મૃતકને ઝઘડતા જોયા નહોતા.

૧૭. કરણસિંહ, ફરીયાદપક્ષ સાહેદ નં. ૬, પંચ સાક્ષી છે. તેમના કહેવા મુજબ, ૧૧ ઓક્ટોબર ૨૦૦૭ના રોજ રાયણખડ ગામે પોલીસ દ્વારા તેમને પંચ તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા હતા. અન્ય પંચ, હરિશભાઈ, પણ તેમના સાથે હતા. જ્યાં હત્યા થઈ હતી તે સ્થળે તેમને પંચ તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા હતા. ઘટના ઘરના આંગણામાં બની હતી. બંને પંચો, પોલીસ અને નરેશભાઈ હાજર હતા. નરેશભાઈએ ઘટના સ્થળ બતાવ્યું હતું. ઘર કાનુભાઈ, આરોપી,નું હતું. ઘટના સ્થળે જમીન પર લોહી હતું. પોલીસે લોહી એક નાનકડા બોક્સમાં ભરીને જપ્ત કર્યું હતું. નજીકના સ્થળેથી સૂકી માટી પણ લેવામાં આવી હતી. પંચનામું તૈયાર કર્યા પછી તેમના હસ્તાક્ષર લેવાયા હતા અને ચિઠ્ઠીઓ પર પણ હસ્તાક્ષર લેવાયા હતા. ઘટના સ્થળે કાયની બંગડીઓના ૧૨ ટુકડા હતા, જે પણ પોલીસે જપ્ત કર્યા હતા. પોલીસે આ બધી વસ્તુઓ જપ્ત કરી હતી અને સ્થળના વર્ણન સાથે પંચનામું તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું તથા તેમાં તેમના હસ્તાક્ષર લેવાયા હતા. તેમણે પંચનામા પર પોતાના હસ્તાક્ષર તથા પંચ નં. ૨, હરિશભાઈના હસ્તાક્ષરનો પણ પુરાવો આપ્યો છે. તેમણે મદ્દમાલ વસ્તુઓ નં. ૧ અને ૨ની પણ ઓળખ કરી છે અને ચિઠ્ઠીઓ પર બંને પંચોના હસ્તાક્ષરનો પણ પુરાવો આપ્યો છે.

૧૭.૧ ઉલટતપાસમાં તેણે સ્વીકાર્યું છે કે તે રાયણખડ ગામનો ઉપસરપંચ હતો. તેણે જણાવ્યું છે કે આવા પ્રકારની ઘટના બન્યે સરપંચ અને ઉપસરપંચને જાણ કરવામાં આવે છે. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે તેને ઘટના વિશે જાણ કરવામાં આવતાં તે ઘટનાસ્થળે ગયો હતો. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે તે ત્યાં પહોંચ્યો ત્યારે પોલીસ આવી પહોંચી હતી. તેણે આગળ જણાવ્યું છે કે પોલીસે પોતાની કાર્યવાહી શરૂ કરી હતી. તેણે આ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો છે કે તેના પહોંચવા પહેલાં જ પોલીસે લખાણો તૈયાર કરી લીધા હતા. તેણે આ સૂચનાનો પણ ઇનકાર કર્યો છે કે કાર્યવાહી તેની હાજરીમાં હાથ ધરવામાં આવી નહોતી અથવા કે તે ખોટી સાક્ષી આપી રહ્યો હતો.

૧૮. ફરીયાદપક્ષ સાહેદ નં. ૭ નીતિનકુમાર છે, જે વસ્તુઓની જમી અંગેનો પંચ સાક્ષી છે. તેમના મુજબ, પોલીસે તેમને ૧૨ ઓક્ટોબર ૨૦૦૭ના રોજ પંચ તરીકે શિવરાજપુર આઉટપોસ્ટ ખાતે બોલાવ્યા હતા. તેમની સાથે મનુભાઈ દુલાભાઈ વણકર નામના અન્ય વ્યક્તિને પણ પંચ તરીકે બોલાવ્યા હતા. પોલીસે આરોપીને પંચો સમક્ષ ઓળખાવ્યો હતો અને તેથી તેમને આરોપીનું નામ જાણવા મળ્યું. આરોપીએ અડધા બાંયનું શર્ટ અને ભૂરા રંગનો પેન્ટ પહેર્યો હતો. તેના શર્ટની બંને બાંય પર લોહી જેવા ડાઘ હતા, પરંતુ પેન્ટ પર કંઈ દેખાતું નહોતું. પોલીસે કપડાં જમ કર્યા હતા. પોલીસે પંચનામામાં તેમજ સ્લીપ પર તેના હસ્તાક્ષર લીધા હતા. આરોપીએ પહેરેલ કપડાં બદલીને કબજામાં લેવામાં આવ્યા હતા. આ સાક્ષીએ પોતાના હસ્તાક્ષર ઉપરાંત બીજા પંચ મનિલાલ ધુલાભાઈના હસ્તાક્ષર પણ પુરવાર કર્યા છે. તેમણે જમ કરાયેલાં માલમુદ્દા વસ્તુઓ, એટલે કે

કપડાં અને માલમુદ્દાની સ્લીપ પરના હસ્તાક્ષરો પણ પુરવાર કર્યા છે. આ પંચનામું પૂર્ણ થયા પછી પોલીસે તેમને બીજા પંચ તરીકે રોકાઈ રહેવા કહ્યું હતું. આરોપીએ જણાવ્યું હતું કે તે હથિયાર જ્યાં છુપાવ્યું છે તે સ્થળ બતાવશે. આરોપીના આ નિવેદનને લેખિત સ્વરૂપ આપવામાં આવ્યું હતું અને તેના પર બંને પંચોના હસ્તાક્ષર લેવામાં આવ્યા હતા. તેમણે આ નિવેદન પર પોતાના હસ્તાક્ષર તેમજ બીજા પંચના હસ્તાક્ષર પણ પુરવાર કર્યા છે. હસ્તાક્ષર લીધા બાદ પંચો, આરોપી અને પોલીસ પોલીસ જિપમાં નીકળ્યા હતા. વાહનચાલક આરોપીએ બતાવ્યા મુજબ વાહન ચલાવતો હતો અને આરોપી તેમને રાયણખડ ગામે લઈ ગયો હતો. ત્યાં જિપ રોકવામાં આવી હતી અને આરોપી તેમને સ્નાનગૃહ પાસે લઈ ગયો હતો, જે હથિયારો જ્યાં છુપાવવામાં આવ્યા હતા તે ઘરથી ૧૦૦ ફૂટ દૂર આવેલું હતું. ત્યાં ઘાસઝાડીમાં એક વાંસનો દંડ અને એક પાવડો પડ્યો હતો, જે તેણે કાઢીને બતાવ્યા હતા. ઉક્ત વાંસનો દંડ અને પાવડો પોલીસ દ્વારા જપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા. આ સાક્ષીએ માલમુદ્દા વસ્તુઓ તથા ઉક્ત માલમુદ્દા પર પંચોના હસ્તાક્ષરો પુરવાર કર્યા છે. આ સાક્ષીએ અદાલતમાં હાજર આરોપીની પણ ઓળખ કરી છે.

૧૮.૧ ઉલટતપાસમાં આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તે પોલીસ સ્ટેશનની નજીક આવેલું એક જનરલ સ્ટોર ચલાવતો હતો. તેણે એ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો છે કે પોલીસ સ્ટેશનના લોકો દુકાનમાંથી નાની કે મોટી ખરીદી કરતા હતા. તેની દુકાન પોલીસ સ્ટેશનથી આશરે ૫૦ ફૂટ દૂર હતી. તેણે એ સૂચનાનો પણ ઇનકાર કર્યો છે કે પોલીસ કર્મચારીઓ તેની દુકાન પર આવતા હતા અને ત્યાં બેસતા પણ

હતા. તેણે એ પણ ઇનકાર કર્યો છે કે અગાઉ તે પાંચથી છ વખત પંચનામામાં રોકાયો હતો. તેણે એ પણ ઇનકાર કર્યો છે કે તે આ સંદર્ભમાં નિવેદન આપવા હોલોલની અદાલતમાં ગયો હતો. તેણે જણાવ્યું છે કે શિવરાજપુરના ઇન્સ્પેક્ટર વાલાભાઈ તેને બોલાવવા આવ્યા હતા અને તે વાલાભાઈને છેલ્લા એક વર્ષથી ઓળખે છે, કારણ કે વાલાભાઈ તેના ગામના એકમાત્ર ઇન્સ્પેક્ટર છે. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે વાલાભાઈએ તેને જણાવ્યું હતું કે રૈયંખડ ગામમાં એક હત્યા થઈ છે અને તેની તપાસમાં એક પંચની જરૂર છે. તેણે જણાવ્યું છે કે તેણે વાલાભાઈને પૂછ્યું હતું કે કયા વિષયમાં પંચનામું કરવાનું છે અને તેને જણાવાયું હતું કે આરોપી પાસેથી હથિયાર જપ્ત કરવાનું છે અને એ માટે તેને પંચ તરીકે જરૂરી છે. તેણે વાલાભાઈને હથિયાર ક્યાંથી જપ્ત કરવાનું છે તે પૂછ્યું નહોતું. તેણે ઇનકાર કર્યો છે કે તે વાલાભાઈ સાથે જ શિવરાજપુર પોલીસ સ્ટેશન ગયો હતો. તેણે એ પણ ઇનકાર કર્યો છે કે તે વાલાભાઈએ તેને બીજો વિશ્વસનીય પંચ લાવવા કહ્યું હતું. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે મનુભાઈ પણ તેની દુકાનની નજીક જ રહે છે. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે જ્યારે તે પોલીસ સ્ટેશન ગયો ત્યારે તેણે મનુભાઈને પણ સાથે લીધો હતો. તેના મુજબ, વાલાભાઈ તેને બપોરે પોણા એક વાગ્યે બોલાવવા આવ્યા હતા અને વાલાભાઈ ગયા પછી તે એક વાગ્યે પોલીસ સ્ટેશન પહોંચ્યો હતો. તેણે એ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો છે કે વાલાભાઈએ તેને જે જણાવ્યું હતું તે તેણે મનુભાઈને કહ્યું હતું. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે કાનુભાઈ [આરોપી]નું ઘર શિવરાજપુરથી રૈયાનીખડ જવાના રસ્તા પર આવેલું છે અને તે તારીખ પહેલાં કાનુભાઈને ઓળખતો હતો. તેણે એ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો છે કે તે કાનુભાઈને

ઓળખતો હતો કારણ કે તે તેની દુકાને કરિયાણું ખરીદવા આવતો હતો અને તેણે જણાવ્યું છે કે તે કાનુભાઈને તેથી ઓળખતો હતો કે તેનું ઘર એ રસ્તા પર હતું, જ્યાંથી તે શિવરાજપુરથી હનુમાનજીના મંદિરે પૂજા કરવા જતો હતો. તેણે જણાવ્યું છે કે તેની અને કાનુભાઈ વચ્ચે કોઈ વાતચીત થઈ નહોતી અને કાનુભાઈ ક્યો ધંધો કરતા હતા તે તેને ખબર નહોતી. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે જ્યારે તેઓ પોલીસ સ્ટેશન પહોંચ્યા ત્યારે પોલીસએ તેને કહ્યું હતું કે આ જ આરોપીએ હત્યા કરી છે. તેણે જણાવ્યું છે કે પોલીસે આરોપીને પહેરવા માટે બીજો કપડો આપ્યો હતો, પરંતુ પોલીસ બીજો કપડો ક્યાંથી લાવી તે તેને ખબર નહોતી, અને પોલીસએ આરોપીને આપેલા બીજા કપડાનું વર્ણન પણ તે આપી શક્યો નહોતો. તેણે આગળ જણાવ્યું છે કે આરોપીએ પહેરેલી અને પછી જમ કરાવેલી શર્ટના ક્યા સ્લીવ પર અને સ્લીવના ક્યા ભાગે લોહીના ડાઘ હતા તે તે કહી શક્યો નહોતો. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે લોહીના ડાઘો પર ગોળ ચિહ્ન દોરીને સહી કરવામાં આવી નહોતી. તેણે એ સૂચનાનો પણ ઇનકાર કર્યો છે કે આરોપીએ પૂછવામાં આવતા જણાવ્યું હતું કે તે ટ્રક પર કંડક્ટરનું કામ કરતો હતો. તે પોલીસ સ્ટેશન પહોંચ્યા બાદ લગભગ એક કલાક સુધી પંચનામાની પ્રક્રિયા ચાલુ રહી. તેણે આગળ જણાવ્યું છે કે જ્યારે તે પોલીસ સ્ટેશન પહોંચ્યો ત્યારે ત્યાં એ.એસ.આઈ. વાલાભાઈ અને એક સરદારભાઈ, જે કમ્પ્યુટર પર હતા, હાજર હતા અને તેઓ સિવાય ત્યાં હાજર અન્ય પોલીસ કર્મચારીઓનાં નામ તે જાણતો નહોતો. તેણે જણાવ્યું છે કે પી.એસ.આઈ. ત્યાં નહોતા. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે ત્યાં ખેજગભાઈ પ્રક્રિયા કરી રહ્યા હતા. તેણે એ પણ જણાવ્યું છે કે

વાલાભાઈ અને ખેંગાભાઈ સિવાય અન્ય પોલીસ કર્મચારીઓ પણ પોલીસ સ્ટેશનમાં હતા અને તેઓ કોન્સ્ટેબલ પ્રકારના હતા. તેણે એ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો છે કે પોલીસએ તેમને ફરિયાદ વાંચવા આપી હતી જ્યારે તેઓ પોલીસ સ્ટેશન ગયા હતા. તેણે એ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો છે કે ખેંગાભાઈ આરોપીને કોબાર રજૂ કરવા કહી રહ્યા હતા. આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે હથિયારની પુનઃપ્રાપ્તિ માટે તેઓ જ્યાં ગયા હતા તે સ્થાન ચારેય બાજુથી ખુલ્લું હતું અને વિસ્તાર ખેતર તથા જંગલ જેવો દેખાતો હતો. તેણે આગળ સ્વીકાર્યું છે કે ખેતરે જતાં લોકો પણ આ સ્થળમાંથી પસાર થાય છે. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે સ્થળ એવું છે કે કોઈપણ વ્યક્તિ આવીને ત્યાં કંઈપણ મૂકી શકે છે. તેણે એ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો છે કે તે ક્યાંય ગયો જ નહોતો અને માત્ર પોલીસ સ્ટેશનમાં તૈયાર કરાયેલા પંચનામાઓ પર સહી કરી હતી. તેણે એ સૂચનાનો પણ ઇનકાર કર્યો છે કે તે ખોટું નિવેદન આપી રહ્યો હતો. તેણે એ સૂચનાનો પણ ઇનકાર કર્યો છે કે આરોપીએ કોઈ કોબાર, લાકડી અથવા કપડાં રજૂ કર્યા નહોતા.

૧૯. નરેશકુમાર, ફરીયાદપક્ષ નં. ૮, એ પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે ખેતીના કામ ઉપરાંત તે દૂધ પણ વેચતો હતો. તે સાઈકલ પર શિવરાજપુર બજારમાં દૂધ પહોંચાડતો હતો. આ સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ કાનુભાઈનું ઘર તેના ઘરથી અડધો કિલોમીટર દૂર છે અને શિવરાજપુર જતો માર્ગ કાનુભાઈના ઘર પાસે થી પસાર થાય છે. આ સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ તે રોજ પસાર થતો તે જ માર્ગેથી બનાવના દિવસે દૂધ આપવા ગયો હતો. તે સાંજે દૂધ આપવા ગયો હતો અને પાછો ફર્યો ત્યારે કાનુભાઈના ઘેર લોકોની ભીડ જમા થઈ હતી. ત્યાં જઈને

તેણે પૂછ્યું કે શું થયું છે અને તેને જાણવા મળ્યું કે શારદાબેનનું અવસાન થયું છે. ત્યાં પોલીસ પણ હાજર હતી અને પોલીસે તેને સહી કરવા કહ્યું હોવાથી તેણે સહી કરી. તેણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે શારદાબેનના બનાવ અંગે તેને કંઈ જ જાણ નહોતી.

૧૯.૧ અતઃ આ સાક્ષીને શત્રુતાપૂર્વકનો જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો, અને માનનીય અધિક સરકારી વકીલની વિનંતી પર, સાક્ષીની પરસ્પર પૂછપરછ કરવાની પરવાનગી આપવામાં આવી હતી.

૧૯.૨ વિદ્વાન એ.પી.પી. દ્વારા કરવામાં આવેલી ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ આ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો છે કે કનુભાઈના મકાનની નજીકથી પસાર થતી વખતે તેણે કનુભાઈ અને શારદાબેન વચ્ચે ઝઘડાનો અવાજ સાંભળ્યો હતો. તેણે આ સૂચનાનો પણ ઇનકાર કર્યો છે કે ઘટનાના દિવસે જ્યારે તે દૂધ વેચવા ગયો હતો, ત્યારે તેણે કનુભાઈ અને શારદાબેનને ઉંચા અવાજે ઝઘડતા સાંભળ્યા હતા અને તેથી તે કનુભાઈના મકાને ગયો હતો અને તેણે શારદાબેનને ખાટલા નીચે પડેલી તથા કનુભાઈને ખાટલા પર બેઠેલા જોયા હતા, અથવા ખાટલાની પાસે લોખંડનો કોડિયો પડ્યો હતો, અથવા તેણે શારદાબેનને ડાબા પગ અને માથામાં ઇજા સાથે જોઈ હતી, અથવા તેણે કનુભાઈને શું થયું તે પૂછ્યું હતું અને તેના જવાબમાં કનુભાઈએ કહ્યું હતું કે તે બંને વચ્ચે ઝઘડો થયો છે અને તેને વચ્ચે પડવાની જરૂર નથી, અથવા શારદાબેને પાણી માગ્યું હતું અને તેણે તેને પાણીનો ગ્લાસ આપ્યો હતો, અથવા તેણે કનુભાઈને શારદાબેનને હોસ્પિટલ લઈ જવા કહ્યું હતું કારણ કે તેણીને ઇજા થઈ હતી, ત્યારપછી તે તેના પર રોષે

ભરાયો હતો અને કહ્યું હતું કે તે તેણીને હોસ્પિટલ લઈ જશે, અથવા દૂધ આપવા માટે મોઢું થઈ રહ્યું હોવાથી તે પોતાની સાયકલ પર દૂધ પહોંચાડવા ગયો હતો. તેણે વધુમાં કહ્યું છે કે દૂધ આપી પાછો ફર્યા બાદ તે કનુભાઈના મકાને ગયો હતો અને ત્યાં કેટલાક લોકો હતા, પરંતુ કનુભાઈ ત્યાં નહોતો. તેણે આ બાબત અંગે ઉપરોક્ત તથ્યો જણાવતાં પોલીસને ફરિયાદ કરી હતી, તેવું કહેવાનું પણ ઇનકાર કર્યું છે. તેણે આ સૂચનાનો પણ ઇનકાર કર્યો છે કે આરોપીને બચાવવા માટે તે ખોટું સાક્ષ્ય આપી રહ્યો હતો.

૧૯.૩ આરોપી તરફે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આ સાક્ષીની કરવામાં આવેલી પ્રતિવિચારણા દરમિયાન, આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે લોખંડની કાંટાવાળી લાકડી ખાટલા પાસે પડી હતી. તેણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે પોલીસએ કાગળ પર લખેલી વિગતો, જેના પર તેણે પોતાનો હસ્તાક્ષર કર્યો હતો, તેને વાંચી સંભળાવી નહોતી, અને ન તો પોલીસએ તેને તે કાગળની નકલ આપી હતી, જેના પર તેણે હસ્તાક્ષર કર્યા હતા.

૨૦. રામાણભાઈ ફરીયાદપક્ષ સાહેદ નં. ૯ છે, જેમણે પોતાના નિવેદનમાં જણાવ્યું છે કે પોલીસએ તેમને ૧૧મી ઓક્ટોબર ૨૦૦૭ના રોજ હાલોલ પોલીસ સ્ટેશનમાં પંચ તરીકે બોલાવ્યા હતા અને તેમની સાથે બીજા પંચ મદાભાઈ હતા કે નહીં તેની તેમને કોઈ જાણ નથી. તેમણે પંચનામા પર પોતાની સહી સાબિત કરી છે. જોકે, આરોપી તરફના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા થયેલી જેરાપૂછપરછમાં તેમણે જણાવ્યું કે તેઓ પોલીસ સ્ટેશન ગયા હતા અને પોલીસે તેમને સહી કરવા કહ્યું હતું, તેથી તેમણે સહી કરી.

૨૧. ફરીયાદપક્ષ સાહેદ નં. ૧૦ સંજયભાઈ મૃત્યુ પામેલી શારદાબેનના ભાઈ છે. તેમના નિવેદનમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે શારદાબેનનાં પ્રથમ લગ્ન વેજલપુર ગામના મનુભાઈ સાથે થયા હતા અને તે લગ્નથી તેમને ભવાની નામની એક પુત્રી હતી. શારદાબેને મનુભાઈથી છૂટાછેડા લીધા હતા અને ત્યાર બાદ તેમણે લીમડીના રામણભાઈ સાથે લગ્ન કર્યા હતા, પરંતુ તે લગ્નમાંથી પણ છૂટાછેડા લીધા પછી તેમનાં લગ્ન આરોપી કનુભાઈ સાથે થયા હતા. કનુભાઈ સાથેના વૈવાહિક જીવનમાં તેમને એક પુત્ર અને એક પુત્રી હતા અને તેમના નામ ભવેશ તથા કલ્પના છે. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે આરોપી તેના ઘરે આવ્યો હતો અને તેણે તેની બહેનને કહ્યું હતું કે જમીન ગીરો મૂકવામાં આવી છે અને પૈસા લેવા જવાનું છે તેમ કહીને તે તેની બહેનને લઈ ગયો હતો. તેણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે આરોપી તેને માર મારતો હોવાથી તેની બહેન ઘટનાથી લગભગ એક મહિનો પૂર્વે તેના ઘરે આવી હતી. આ સાક્ષીના કહેવા મુજબ આરોપીએ તેની બહેનની હત્યા કરી હતી. આ હકીકત તેની માતામામા દ્વારા જણાવવામાં આવતા તેને જાણ થઈ હતી અને ત્યાર બાદ તે પોતાના માતામામા સાથે તેની બહેનના સાસરીયાંના ઘરે ગયો હતો, જ્યાં તેણે પોતાની બહેનને મૃત હાલતમાં પડેલી જોઈ હતી અને તેના માથા તથા પગ પર ઈજા હતી. તેણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે પોલીસે તેનું નિવેદન નોંધ્યું હતું.

૨૧.૧ ઉલટતપાસ દરમિયાન તેણે જણાવ્યું છે કે તે ગોધરામાં રહેતો હતો. તેણે એ સૂચનનો ઇનકાર કર્યો છે કે તેની બહેન ઝઘડાળુ સ્વભાવની હતી અને તેના કારણે પ્રથમ લગ્ન વિચ્છેદ થયા હતા. તેણે એ સૂચનનો પણ ઇનકાર કર્યો છે કે

તેની બહેનના પ્રથમ પતિ મનુભાઈને શંકા હતી કે તેની બહેનને જન્મેલી પુત્રી ભાવના મનુભાઈની પુત્રી નહોતી. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે તેની ભત્રીજી ભાવના મનુભાઈ સાથે રહેતી નહોતી. તેણે એ સૂચનનો ઇનકાર કર્યો છે કે તેણે ભાવનાને મનુભાઈનો પરિચય આપ્યો નહોતો કે તે તેનો સગો પિતા છે. તેણે એ સૂચનનો પણ ઇનકાર કર્યો છે કે કનુભાઈ [અભિયુક્ત]નું નામ ભાવનાના પિતા તરીકે લખાયેલું છે. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે મૃતકનું દ્વિતીય લગ્ન તેના પતિ સાથેના ઝઘડાને કારણે તૂટી ગયું હતું.

૨૧.૨ આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે રાયંખડ ગામમાં તેની બહેન શારદાના નામે કોઈ જમીન નહોતી. તેણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે તેમની પાસે ખેતીની કોઈ જમીન નથી. તેણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે ઘટનાના પહેલાં, કાનુભાઈ તેણીને મારતા હતા તેવી કોઈ ફરિયાદ તેની કે શારદાબેન તરફે કરવામાં આવી નહોતી. તેણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે તેમણે આરોપી કાનુભાઈ વિરુદ્ધ ભરણપોષણનો કોઈ કેસ દાખલ કર્યો નહોતો. તેની બહેનના અવસાનને કારણે તે આરોપી કાનુભાઈ સામે ખોટો આક્ષેપ કરી રહ્યો છે, એવી સૂચનાને તેણે નકારી છે. તેની બહેન અને આરોપી સુખી જીવન જીવી રહ્યા હતા અને કોઈ ઝઘડો નહોતો, એવી સૂચનાને પણ તેણે નકારી છે.

૨૨. રામભાઈ, ફરીયાદપક્ષ શહેદ નં. ૧૧, તપાસ અધિકારી છે. આ સાક્ષીના જણાવ્યા અનુસાર, ૧૦મી ઓક્ટોબર ૨૦૦૭ના રોજ, શિવરાજપુર આઉટ પોસ્ટના એ.એસ.આઈ. વાળાભાઈ તરફથી ફોન આવ્યો હતો કે રાયંખડ ગામે હત્યા કરવામાં આવી છે અને તેથી તેઓ સ્થળ પર પહોંચ્યા હતા. ફરિયાદી

નરેશભાઈ અટુલભાઈ પરમાર સ્થળ પર હાજર હતા અને નરેશભાઈએ જણાવ્યા મુજબ તેમણે સ્થળ પર જ ફરિયાદ લખી હતી. આ ફરિયાદ નોંધણી માટે હાલોલ પોલીસ સ્ટેશનમાં મોકલવામાં આવી હતી અને હાલોલ પોલીસ સ્ટેશનમાં નોંધણી થયા બાદ ફરિયાદ પરત આવી હતી. તેમણે જણાવ્યું છે કે તેમણે કેસની આગળની તપાસ સંભાળી હતી. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે સ્થળ પર અંધકાર હોવાથી પોલીસ બંદોબસ્ત રાખી તેઓ ત્યાં હાજર રહ્યા હતા. સવારે કાર્યપાલક મેજિસ્ટ્રેટે તેમને પંચનામું કરવા માટે પરવાનગી આપી હતી. મૃતદેહનું ઇન્કવેસ્ટ પંચનામું ત્રણ પંચોને બોલાવીને કરવામાં આવ્યું હતું. મૃતદેહને પોસ્ટમોર્ટમ માટે હાલોલ મોકલવામાં આવ્યો હતો. એ દરમિયાન, હાલોલના એસ.પી. પણ સ્થળે આવ્યા હતા. ફોરેન્સિક વિજ્ઞાન પ્રયોગશાળાના નિષ્ણાતોને પણ બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને તેઓ પણ સ્થળે આવ્યા હતા. બે પંચોને બોલાવીને ગુનાસ્થળનું પંચનામું કરવામાં આવ્યું હતું. ફોરેન્સિક વિજ્ઞાન પ્રયોગશાળાના નિષ્ણાતોની સૂચના મુજબ, પંચોની સહી લઈને લોહીથી રંગાયેલી માટી તથા કંટ્રોલ માટી જપ્ત કરી સીલ કરવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ આસપાસના સાક્ષીઓના નિવેદનો લેવામાં આવ્યા હતા. મુદ્દામાલની રસીદો તૈયાર કરવામાં આવી હતી. મૃતદેહ પરના કપડાં તથા મુદ્દામાલ વગેરેની જમી સંબંધિત પંચનામું પ્રાપ્ત થયા બાદ, તેની ચકાસણી કરીને, પોલીસ સ્ટેશન અધિકારીએ તેને પોતાની કસ્ટડીમાં લીધા હતા અને તે વસ્તુઓ એફ.એસ.એલ.ને મોકલવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ, આરોપીની શોધખોળ કરીને તેની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. ગુનામાં વપરાયેલા હથિયારો બતાવવાની પોતાની ઇચ્છા તેણે

સ્વેચ્છાએ વ્યક્ત કરતાં, આરોપીએ ખુલાસો કરેલા વાંસના ડંડા તથા લોખંડની સળી જપ્ત કરીને સાક્ષ્ય અધિનિયમની કલમ ૨૭ મુજબ પંચનામું કરવામાં આવ્યું હતું અને તેને સીલ કરી એફ.એસ.એલ.ને મોકલવામાં આવ્યા હતા. આરોપી સામે પૂરતા પુરાવા હોવાથી આરોપપત્ર તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું. ગુનાસ્થળનો નકશો પણ તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતો. આ સાક્ષીએ મૂળ ફરિયાદ સાબિત કરી છે. તેમણે મૃતદેહ સાથે મોકલવામાં આવેલ પોલીસ અહેવાલની કચેરી નકલ પણ સાબિત કરી છે. નકશો તૈયાર કરવા માટે તાલુકા વિકાસ અધિકારીને લખવામાં આવેલી યાદી પણ તેમણે સાબિત કરી છે. ગુનાસ્થળે મોબાઇલ એફ.એસ.એલ.ને બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને તેમણે પ્રાથમિક અહેવાલ આપ્યો હતો, જે તપાસ કાગળો સાથે રાખવામાં આવ્યો હતો. તેમણે મોબાઇલ એફ.એસ.એલ.ના મૂળ પ્રાથમિક અહેવાલને સાબિત કર્યો છે. આ સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, મુદ્દામાલની તપાસ માટે તેને એફ.એસ.એલ. વડોદરા મોકલવામાં આવ્યો હતો. તેમણે મોકલવા બાબતનું પત્ર લખ્યું હતું, જે તેમણે સાબિત કર્યું છે. તેમણે મુદ્દામાલ મોકલવાની કચેરી નોંધ પણ સાબિત કરી છે. તેમણે પરવાનગીપત્રમાં પોલીસ અધીક્ષકની સહી પણ સાબિત કરી છે. તેમણે એફ.એસ.એલ.માં મુદ્દામાલની જમાબંધી વિશેની રસીદ પણ સાબિત કરી છે. તેમના જણાવ્યા મુજબ, મૃતદેહનું ઇન્કવેસ્ટ પૂરું કરવા માટે પોલીસ સ્ટેશનમાંથી એક યાદી મોકલવામાં આવી હતી. તેમણે આ યાદી પરની સહી સાબિત કરી છે. મૃતદેહની કસ્ટડી અંગેની રસીદ તપાસ કાગળો સાથે રાખવામાં આવી હતી, જેને તેમણે સાબિત કરી છે. તેમણે મૂળ એફ.એસ.એલ. અહેવાલ પણ સાબિત કર્યો

છે. તેમણે એફ.એસ.એલ. વડોદરા મોકલાયેલ મૂળ સેરોલોજીકલ પરીક્ષણ અહેવાલ પણ સાબિત કર્યો છે.

૨૨.૧ આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી ઉલટતપાસમાં તેમણે જણાવ્યું છે કે તેમણે લોહી હાજર હતું કે નહોતું તે જાણવા માટે કટારીને એફ.એસ.એલ. ખાતે મોકલી ન હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેમાં આંગળીનિશાનનાં કોઈ નિશાન હતા કે નહોતા તે અંગે તપાસ માટે પણ તેમણે કટારી મોકલી ન હતી. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે પોલીસ મથકે કોઈ પણ ટેલિફોનિક સંદેશ મળે તો તે ટેલિફોન રજીસ્ટરમાં તેમજ સ્ટેશન ડાયરીમાં નોંધવામાં આવે છે. તેમણે સ્વીકાર્યું હતું કે આ ઘટનાની માહિતી તેમને ટેલિફોન દ્વારા આપવામાં આવી હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે ટેલિફોનિક સંદેશ મળ્યા બાદ તેઓ તાત્કાલિક ઘટનાસ્થળે પહોંચી ગયા હતા. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે તેઓ ઘટનાસ્થળે પહોંચ્યા ત્યારે ગામના લોકો ત્યાં એકત્રિત થઈ ગયા હતા. તેઓએ આ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો છે કે જ્યારે તેઓ ઘટનાસ્થળે પહોંચ્યા ત્યારે આરોપી પોતાની મૃત પત્નીની છાતી પર માથું મૂકીને રડી રહ્યો હતો. તેમણે એ પણ સૂચનાનો ઇનકાર કર્યો છે કે તેમણે ધરપકડ પંચનામામાં આરોપી કયા સ્થળેથી મળ્યો હતો તે અંગે ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેમણે આરોપીના લોહીના નમૂનાઓ તપાસ માટે મોકલ્યા ન હતા. તેમણે એ સૂચનાનો પણ ઇનકાર કર્યો છે કે ફરિયાદીએ તેમની સમક્ષ કોઈ ફરિયાદ નોંધાવી ન હતી અને તેમણે ફરિયાદ પર સહી લીધી હતી. તેમણે એ પણ ઇનકાર કર્યો કે શિવરાજપુરમાં પત્રકાર નીતિનકુમાર ઘટનાસ્થળે પત્રકાર તરીકે ફોટોગ્રાફ લેવા

આવ્યો હતો, જ્યારે તેઓ ત્યાં પહોંચ્યા હતા. તેમણે વધુમાં ઇનકાર કર્યો છે કે કટારી અગાઉથી જ માત્ર ઘટનાસ્થળે પડી હતી. તેમણે ઇનકાર કર્યો છે કે આરોપીએ પંચોની હાજરીમાં કટારી અથવા લાકડી બહાર કાઢી ન હતી.

૨૩. પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલની દલીલો સાંભળ્યા બાદ અને ઉપરોક્ત રેકૉર્ડ પર રહેલી સામગ્રીધ્યાને લીધા પછી, અમને જણાય છે કે રેકૉર્ડ પરના તબીબી પુરાવાથી સુપેરે સ્થાપિત થાય છે કે શારદાબેનના મૃત્યુનું કારણ બનેલી ઇજાઓ મરણપૂર્વ ઇજાઓ હતી અને આવી ઇજાઓ સામાન્ય પરિસ્થિતિમાં મૃત્યુ સર્જવા માટે પૂરતી હતી. તેથી, શારદાબેનનું મૃત્યુ દંડનીય હત્યાના સ્વરૂપનું હતું, એવા નિષ્કર્ષથી બચવાનું કોઈ કારણ નથી. જોકે ડૉક્ટરને એવી સૂચના આપવામાં આવી હતી કે જો કોઈ પથ્થર છાતીના ભાગ પર ભારે પડે તો પણ આવી ઇજા થઈ શકે, પરંતુ તે સૂચનાને સંબંધિત ડૉક્ટરે નકારી કાઢી છે. આથી, અમને વિદ્વાન સત્ર ન્યાયાધીશે નોંધેલ નિષ્કર્ષથી ભિન્ન થવાનું કોઈ કારણ જણાતું નથી કે આ દંડનીય હત્યાનો કેસ હતો અને અકસ્માતજન્ય કે આત્મહત્યાજન્ય ઘટનાનો કેસ નહોતો.

૨૪. અમારી સમક્ષના આ કેસમાં એ અંગે કોઈ વિવાદ નથી કે મૃતકના ત્રણ વાર લગ્ન થયા હતા અને આરોપી તથા મૃતકના વૈવાહિક સંબંધમાંથી બે સંતાનો જન્મ્યા હતા. રેકૉર્ડ પુરાવાઓ પરથી સુવિધાપૂર્વક સ્થાપિત થયું છે કે પતિ-પત્ની વચ્ચે ઝઘડા થવાના બનાવો બન્યા હતા અને ઘટનાના દિવસે બંને વચ્ચે ભારે વાદવિવાદ થયો હતો; આવા ઝઘડાનો અવાજ પાડોશીઓના કાને પણ પહોંચ્યો હતો, જેમણે તે બાબતે સાક્ષી આપી છે, જો કે તેમણે ઘરમાં અંદર જઈને

ઘટનાને વાસ્તવમાં જોઈ નહોતી. મૃતકાના ભાઈ દ્વારા અપાયેલા પુરાવામાંથી આગળ એવું જણાય છે કે ઘટના પૂર્વેના છેલ્લા એક મહિના સુધી મૃતક તેના ઘરમાં રહેતી હતી અને ઘટના પૂર્વેના એક દિવસ પહેલાં આરોપી શારદાબેનને ફરી પોતાના નિવાસસ્થાને લઈ આવ્યો હતો અને ત્યારપછીના દિવસે બંને વચ્ચે ઝઘડો થયો હતો. એ પણ કોઈનું વલણ નથી કે પતિ અને પત્ની સિવાય બીજો કોઈ વ્યક્તિ અથવા વ્યક્તિઓ તેમના ઘરમાં રહેતા હતા. રેકૉર્ડ પુરાવાઓ પરથી અમે એવું પણ નોંધીએ છીએ કે આંક ૨૦ પરથી જણાય છે તેમ, આરોપીની ધરપકડ ઘટના પછીના દિવસે ૧૨મી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૭ના રોજ કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદપક્ષ સાહેદ ૭ નિતિન દોશીના પુરાવાથી પણ એ સાબિત થયું છે કે આરોપીના ધરપકડ સમયે તેના પહેરવેશ પર લોહીના ડાઘ હતા, જે મૃતકાના લોહીના સમૂહના હતા, એટલે કે સમૂહ “એબી”, જેમ કે એફ.એસ.એલ. અહેવાલ પરથી જણાય છે. અમે learned Sessions Judge સાથે સહમત છીએ કે હથિયારની શોધ યોગ્ય રીતે સાબિત થઈ નથી, કારણ કે તે ખુદા મેદાનમાંથી જપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા, જ્યાં દરેકને પ્રવેશ હતો. તેથી, હથિયારોની જપ્તી અંગેના પુરાવાને અપીલ કરીએ તો પણ, એ હકીકતને ધ્યાનમાં લેતાં કે પતિ અને પત્ની ઘરમાં એકલા જ રહેતા હતા અને મૃતદેહ ઘરની અંદર મળ્યો હતો, તથા એ હકીકત સાથે કે પોલીસમાં ફરિયાદ પતિએ નોંધાવી નહોતી અને તે સ્થળેથી ગાયબ હતો અને બીજા દિવસે મૃતકાના લોહીના સમૂહના લોહીના ડાઘવાળા કપડાં સાથે ધરપકડમાં આવ્યો હતો, અમે માનીએ છીએ કે વર્તમાન કેસના તથ્યોમાં learned Sessions Judge એ આરોપીએ હત્યા કરી હોવાનું ઠરાવ

કરવો સંપૂર્ણપણે યોગ્ય હતો. જણાવવાની જરૂર નથી કે ઘટનાસ્થળ અંગે કોઈ વિવાદ નથી, જેનું સમર્થન એ હકીકતથી થાય છે કે ઘટનાસ્થળમાંથી લેવાયેલી માટીમાંથી મળેલ લોહી અને આરોપીના કપડાં પર દેખાતું લોહી મૃતકાના લોહીના સમૂહના જ હતા. આ સંદર્ભમાં, અમે ૨૦૦૭ ક્રિ. એલ.જે. ૨૦ માં અહેવાલિત ટ્રિમુખ મારોટી કિર્કન વિ. રાજ્ય મહારાષ્ટ્રના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના , જે આપેલા નિર્ણયનો લાભદાયી રીતે સંદર્ભ લઈ શકીએ છીએ, જ્યાં સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબના અવલોકનો કર્યા હતા, એવા કેસમાં ફરિયાદ પક્ષની ફરજ અંગે, જ્યાં આરોપીના ઘરમાં જ પત્નીની હત્યા થઈ હોય અને કોઈ બહારના વ્યક્તિની હાજરીની શક્યતા બહુ ઓછી હોય:

જો કોઈ અપરાધ ઘરનાં ખાનગી પરિસરમાં આચરવામાં આવે અને એવી પરિસ્થિતિઓમાં, જેમાં હુમલાખોરોને પોતાના પસંદગીના સમય અને સંજોગોમાં અપરાધની યોજના બનાવી તેને આચરવાનો પૂરતો અવકાશ હોય, તો જો અદાલતો ઉપર નિર્દિષ્ટ કડક પરોક્ષ પુરાવાના સિદ્ધાંત પર આગ્રહ રાખવામાં આવે, તો ફરિયાદ પક્ષ માટે આરોપીની દોષિતતા સ્થાપિત કરવા પુરાવા રજૂ કરવાનું અતિશય કઠિન બની રહેશે. ન્યાયાધીશ ફક્ત એટલું જ જોવાને માટે ફોજદારી ટ્રાયલનું અધ્યક્ષસ્થાન સંભાળતા નથી કે કોઈ નિર્દોષ માણસને દંડ ન થાય. ન્યાયાધીશ એ જોવા માટે પણ અધ્યક્ષતા કરે છે કે કોઈ દોષિત માણસ છટકી ન જાય. બન્ને જાહેર ફરજો છે. (જુઓ સ્ટિરલેન્ડ વિ. ડિરેક્ટર ઓફ પબ્લિક પ્રોસિક્યુશન ૧૯૪૪ એસી ૩૧૫ — જેને અરિજિત પસાયત, ન્યાયાધીશ દ્વારા પંજાબ રાજ્ય વિ. કલૌલ સિંહ (૨૦૦૩) ૧૧ એસસીસી ૨૭૧ માં સમર્થન સાથે

ઉદ્ઘૃત કરવામાં આવ્યું છે). કાયદો ફરિયાદ પક્ષ પર એવો પુરાવો રજૂ કરવાની ફરજ મૂકતો નથી, જે લગભગ અશક્ય હોય અથવા ઓછામાં ઓછું અતિશય કઠિન હોય. ફરિયાદ પક્ષની ફરજ એવી સાક્ષી રજૂ કરવાની છે, જે તે કેસની હકીકતો અને પરિસ્થિતિઓને ધ્યાનમાં લેતાં રજૂ કરવા સક્ષમ હોય. અહીં પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૧૦૬ ધ્યાનમાં રાખવી આવશ્યક છે, જે કહે છે કે જ્યારે કોઈ હકીકત વિશેષરૂપે કોઈ વ્યક્તિના જ્ઞાનમાં હોય, ત્યારે તે હકીકત સાબિત કરવાનો ભાર તેના પર રહે છે. આ કલમ સાથે સંલગ્ન દૃષ્ટાંત (બી) આ જ જોગવાઈના વિષયવસ્તુ અને વ્યાપ પર થોડો પ્રકાશ પાડે છે અને તે આ પ્રમાણે છે: (બી) અ ને ટિકિટ વિના રેલવેમાં મુસાફરી કરવા બદલ આરોપિત કરવામાં આવે છે. તેની પાસે ટિકિટ હતી તે સાબિત કરવાનો ભાર તેના પર રહે છે.

જ્યારે ઘરના અંદર ગુપ્ત રીતે હત્યાજેવો અપરાધ કરવામાં આવે છે, ત્યારે કેસ સ્થાપિત કરવાનો પ્રાથમિક ભાર નિઃસંદેહ રીતે ફરિયાદ પક્ષ પર રહે છે, પરંતુ આરોપ સ્થાપિત કરવા માટે તેના તરફથી રજૂ કરવાના પુરાવાનું સ્વરૂપ અને પ્રમાણ પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવાના અન્ય કેસોમાં જરૂરી હોય તેટલા કક્ષાનો હોઈ શકતું નથી. એવો ભાર તુલનાત્મક રીતે હળવો હોય છે. પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૧૦૬ના પ્રકાશમાં, અપરાધ કેવી રીતે કરવામાં આવ્યો તેની વિશ્વસનીય સ્પષ્ટતા આપવા માટે ઘરનાં રહેવાસીઓ પર અનુરૂપ ભાર આવે છે. ઘરનાં રહેવાસીઓ માત્ર ચૂપ રહીને અને આ અનુમાનના આધારે કે પોતાનો કેસ સ્થાપિત કરવાનો ભાર સંપૂર્ણપણે ફરિયાદ પક્ષ પર છે અને આરોપી પર કોઈપણ પ્રકારની સ્પષ્ટતા કરવાની કોઈ ફરજ જ નથી, એમ કહીને બચી શકતા નથી.

XXXXXX XXX

XXXXXX XXXXXX XXXXXX XXXXXX

જ્યાં આરોપી પર તેની પત્નીની હત્યા કરવાનો આરોપ હોય અને ફરિયાદ પક્ષ પુરાવો રજૂ કરવામાં સફળ થાય કે અપરાધની ઘટતી પહેલાં ટૂંકા સમય અગાઉ તેઓ સાથે જોવા મળ્યા હતા અથવા અપરાધ એ જ નિવાસસ્થાને બન્યો હતો જ્યાં પતિ પણ સામાન્ય રીતે રહેતો હતો, ત્યાં સતત આ સિદ્ધાંત સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો છે કે જો આરોપી પત્નીને ઇજા કેવી રીતે પહોંચી તેની કોઈ સ્પષ્ટતા આપતો ન હોય અથવા એવી સ્પષ્ટતા આપે કે જે ખોટી સાબિત થાય, તો તે એક મજબૂત પરિસ્થિતિ બને છે, જે દર્શાવે છે કે અપરાધના આચરણ માટે તે જવાબદાર છે. નિકા રામ વિ. હિમાચલ પ્રદેશ રાજ્ય, એ.આઈ.આર. ૧૯૭૨ સર્વોચ્ચ અદાલત ૨૦૭૭માં અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે આરોપી પોતાની પત્ની સાથે ઘરમાં એકલો હતો ત્યારે તેની ત્યાં ખોખરીથી હત્યા કરવામાં આવી હતી અને આરોપી સાથે તેના સંબંધો કડવાશભર્યા હતા, અને આરોપી તરફથી કોઈ વિશ્વસનીય સ્પષ્ટતા ન હોવા પર, આ હકીકતો તેની ગુનાહિતતાની તરફ સંકેત કરશે. ગણેશલાલ વિ. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય, (૧૯૯૨) ૩ એસ.સી.સી. ૧૦૬માં અપીલકર્તા સામે તેની પત્નીની હત્યાના આરોપ હેઠળ કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી, જે તેના ઘરની અંદર બની હતી. અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે જ્યારે મૃત્યુ તેના કબજામાં થયું હતું, ત્યારે અપીલકર્તા પર દંડ પ્રક્રિયા સંહિતાની કલમ ૩૧૩ હેઠળના તેના નિવેદનમાં તેના મૃત્યુના કારણ વિશે સંભવિત સ્પષ્ટતા આપવાની ફરજ આવે છે. માત્ર કેસના ફરિયાદ પક્ષનો ઇન્કાર, અને સાથે કોઈપણ સ્પષ્ટતાનો અભાવ હોવો, તે આરોપીની નિર્દોષતા સાથે અસંગત પરંતુ

અપીલકર્તા પોતાની પત્નીની હત્યાના ગુનામાં મુખ્ય આરોપી છે તે ધારણા સાથે સુસંગત હોવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું.. ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય વિ. ડૉ. રવીન્દ્ર પ્રકાશ મિત્તલ, એ.આઈ.આર. ૧૯૯૨ સર્વોચ્ચ અદાલત ૨૦૪૫માં તબીબી પુરાવાથી ખુલાસો થયો કે પત્નીનું મૃત્યુ મોડી રાત્રિના કલાકોમાં અથવા વહેલી સવારે ગળું દબાવવાને કારણે થયું હતું અને કેરોસીન છાંટ્યા બાદ તેના શરીરને આગ લગાવવામાં આવી હતી. પતિનો બચાવ એવો હતો કે પત્નીએ પોતાને બળાવીને આત્મહત્યા કરી હતી અને તે તે સમયે ઘરમાં હાજર નહોતો. પત્નીએ પોતાના સંબંધીઓને લખેલા પત્રો દર્શાવતા હતા કે પતિ તેના સાથે દુર્વ્યવહાર કરતો હતો અને તેમના સંબંધો કડવાશભર્યા હતા, અને વધુમાં પુરાવાએ દર્શાવ્યું કે રાત્રે બંને એક જ ઓરડામાં હતા. ઠરાવવામાં આવ્યું કે પરિસ્થિતિઓની કડી સંપૂર્ણ હતી અને પત્નીની હત્યા ગળું દબાવીને પતિએ જ કરી હતી; પરિણામે આ અદાલતે વડી અદાલતનો આરોપીને નિર્દોષ છૂટકારો આપતો ચુકાદો ૨૬ કર્યો અને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ હેઠળ તેને દોષિત ઠેરવ્યો. તમિલનાડુ રાજ્ય વિ. રાજેન્દ્રન, (૧૯૯૯) ૮ એસ.સી.સી. ૬૭૯માં પત્ની એક ઝૂંપડીમાં મૃત મળી, જેમાં આગ લાગી હતી. પુરાવાએ દર્શાવ્યું કે આરોપી અને તેની પત્ની સાંજે લગભગ ૯.૦૦ વાગ્યે ઝૂંપડીમાં સાથે જોવા મળ્યા હતા અને જ્યારે ઝૂંપડીને આગ લાગી હતી ત્યારે આરોપી સવારે છાપરાં પરથી બહાર આવ્યો હતો. તેની સ્પષ્ટતા એવી હતી કે તે અકસ્માતજન્ય આગનો કેસ હતો, જેના પરિણામે તેની પત્ની અને એક પુત્રીનું મૃત્યુ થયું. તબીબી પુરાવાએ દર્શાવ્યું કે પત્નીનું મૃત્યુ દાઝની ઈજાઓના કારણે નહીં, પરંતુ ગળું દબાવવાને પરિણામે થયેલી

શ્વાસરોધથી થયું હતું. ઠરાવવામાં આવ્યું કે આ નિષ્કર્ષ પર પહોંચવામાં કોઈ સંકોચ રહી શકે નહીં કે અપરાધનો કર્તા આરોપી પતિ જ હતો.

૨૫. આ સંબંધમાં, અપીલકર્તા તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી બારોટે સર્વોચ્ચ અદાલતના સુબ્રમણિયમ વિ. ધ સ્ટેટ ઓફ ટી.એન.ના ૨૦૦૯ સીઆરિ. એલ. જ. ૩૦૦૨ના ચુકાદા પર દ્રઢપણે આધાર મૂક્યો હતો, જેમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે નિર્ધારણ કર્યું હતું કે સામાન્ય રીતે, જ્યારે પતિ અને પત્ની ઘરની ચાર દીવાલોની અંદર રહેતા હોય અને હત્યાજન્ય મૃત્યુ થાય, ત્યારે પત્ની કઈ પરિસ્થિતિઓમાં મૃત્યુ પામી હોઈ શકે તેની સ્પષ્ટતા કરવી પતિનો ફરજ બને છે. તેમ છતાં, અદાલત એ હકીકતને નજરઅંદાજ કરી શકતી નથી કે આ પરિસ્થિતિ મજબૂત પરિસ્થિતિ તરીકે ગણાઈ શકે, પરંતુ માત્ર એ આધારે, અને મૃત્યુ પામેલીના શરીર પર હિંસાના કોઈ પુરાવા ના હોય ત્યારે, તેને નિર્ણાયક ગણવામાં આવી શકતી નથી. તેથી એવો નિષ્કર્ષ પર પહોંચવું મુશ્કેલ હોઈ શકે કે તેના માટે માત્ર પતિ જ જવાબદાર હતો.

૨૬. અમે ઉપરોક્ત કાનૂની સિદ્ધાંતથી પૂરેપૂરા અવગત છીએ કે આરોપીની દોષિતતા સાબિત કરવાનો ભાર ફરિયાદ પક્ષ પર છે. પરંતુ આવા સ્વરૂપના કેસમાં, પતિ તરફથી કોઈ સ્પષ્ટીકરણ ન આપવામાં આવે અથવા એવું સ્પષ્ટીકરણ આપવામાં આવે જે ખોટું હોવાનું જણાય, તો તે આરોપીની દોષિતતા સાબિત કરવા માટે એક વધારાનો પરિબળ બને છે, જો દોષિતતા પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવા દ્વારા કાનૂન અનુસાર સાબિત કરવામાં આવી હોય.

૨૭. એ.આઈ.આર. ૨૦૦૯ એસ.સી. ૨૭૦૨ માં પ્રકાશિત સોહેલ મહેબૂબ વિ. મહારાષ્ટ્ર રાજ્યના કેસમાં, શ્રી બરોટ દ્વારા આધાર લેવામાં આવેલ એક અન્ય નિર્ણયમાં, ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવેલી અને નીચલી અદાલત તથા વડી અદાલત દ્વારા રેખાંકિત કરવામાં આવેલી ત્રણ પરિસ્થિતિઓ નીચે મુજબ હતી :

- (૧) અવસાન પામેલ સોફિયા અકાળ મૃત્યુ પામી હતી;
- (૨) અવસાન પામેલ સોફિયાનું મૃત્યુ એવા રૂમમાં થયું હતું, જે માત્ર અને એકલવાયું રીતે તેના તથા તેના પતિ એટલે કે આરોપી નં. ૧ દ્વારા અધિકૃત હતો;
- (૩) અપીલકર્તાએ તે ઘટના અંગે કોઈ સ્પષ્ટીકરણ રજૂ કર્યું નથી, જેમાં અવસાન પામેલ સોફિયા દાઝી ગઈ હતી.

૨૭.૧ આવા સંજોગોમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે ઠરાવ્યું હતું કે પ્રથમ અને ત્રીજી પરિસ્થિતિઓને અલગથી કે સંયુક્તરૂપે સંબંધિત માનવામાં આવી શકે નહીં. બીજી પરિસ્થિતિ અંગે જોવામાં આવે તો, પરિસ્થિતિવશ એવો કોઈ પુરાવો નથી કે જે દર્શાવે કે ઘટનાના સમયે આરોપી રૂમમાં હાજર હતો. ઘટનાનો સમય, અંદાજે પણ, ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો નથી અને આવા કેસમાં દોષસિદ્ધિનો આદેશ રદ કરવામાં આવ્યો હતો. અમારો અભિપ્રાય છે કે વર્તમાન કેસના તથ્યો મુજબ સંબંધિત સમયે પતિ અને પત્ની વચ્ચે થયેલો વાદવિવાદ પડોશીઓ દ્વારા પુરવાર કરવામાં આવ્યો છે અને તે સાથે જ એ પણ

પુરવાર થયું છે કે પતિ એ જ દિવસે પત્નીને તેના ભાઈના સ્થળેથી પાછી લાવ્યો હતો અને આ કેસ હત્યાનો હતો. તેથી, સોહેલ મહબૂબ (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં નિર્ધારિત સિદ્ધાંત વર્તમાન કેસના તથ્યો પર લાગુ પડતો નથી.

૨૮.૨૦૧૩ (૭) સ્કેલ ૫૪૬ માં અહેવાલિત સુજીત નિસ્વાસ વિ. આસામ રાજ્યના કેસમાં, શ્રી બારોટ દ્વારા આધાર રાખવામાં આવેલ અન્ય એક નિર્ણયમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે એ સુસ્થાપિત સિદ્ધાંતોનું પુનરોચ્ચાર કર્યું હતું કે હત્યાના ફોજદારી કેસમાં પ્રતિવાદી વિરુદ્ધ પ્રતિકૂળ અનુમાન માત્ર અને માત્ર ત્યારે જ કાઢી શકાય, જ્યારે દોષારોપક સામગ્રી સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત થઈ હોય અને પ્રતિવાદી તે બાબત અંગે કોઈપણ સ્પષ્ટીકરણ રજૂ કરવામાં સક્ષમ ન હોય. સર્વોચ્ચ અદાલતે આગળ નોંધ્યું હતું કે પ્રતિવાદીને મૌન રહેવાનો અધિકાર છે, કારણ કે તેને પોતાનાં વિરુદ્ધ સાક્ષી બનવા માટે બળજબરી કરી શકાય નહીં. અમારા મતે, વર્તમાન કેસની હકીકતોમાં દોષ તરફ દોરી જતી પરિસ્થિતિઓની શ્રેણી સ્થાપિત થઈ ચૂકી છે અને સ્પષ્ટીકરણનો અભાવ માત્ર પ્રતિવાદીના દોષને સાબિત કરતો વધારાનો પરિસ્થિતિજન્ય તથ્ય છે. આમ, ઉપરોક્ત નિર્ણયનો પ્રતિવાદીને કોઈ લાભ થતો નથી.

૨૯. તેથી, હાલના કેસના તથ્યોમાં અમને એવું જણાય છે કે સંદેહને પરે એવું સાબિત થઈ ચૂક્યું છે કે આરોપીએ પોતાની પત્નીને એક મહિના બાદ તેના ભાઈના ઘરે થી પાછી લાવી હતી અને ત્યારબાદ પક્ષકારો વચ્ચે ઝઘડો થયો હતો, જેમાં પત્નીને નિર્દયતાપૂર્વક માર મારવામાં આવ્યો હતો, જેના પરિણામે તેનું મૃત્યુ થયું હતું. સાક્ષીઓને અપાયેલો આ સૂચન કે મૃતક ઝઘડાળુ

સ્વભાવની હતી અથવા તે દારૂ પીતી હતી, તેનું કોઈ મહત્વ નથી, કારણ કે ફરિયાદ પક્ષનો સ્પષ્ટ કેસ એવો છે કે પક્ષકારો વચ્ચે થયેલો ઝઘડો, જે પડોશીઓના ઘરો સુધી સંભળાતો હતો, ત્યારબાદ આરોપીએ મૃતકને માર માર્યો, જેના પરિણામે તેનું મૃત્યુ થયું. આરોપીએ પોલીસમાં ફરિયાદ ન કરવી, ફરાર થઈ જવું અને મૃતકના સમૂહના લોહીની હાજરી, આ બધામાંથી સ્પષ્ટપણે સાબિત થાય છે કે ફરિયાદ પક્ષે પોતાનો કેસ સાબિત કરી દીધો છે. તેથી, અમને વિંદ્રાન સત્ર અદાલત દ્વારા નો ધવામાં આવેલા સુવિચારિત નિષ્કર્ષમાં હસ્તક્ષેપ કરવા માટે કોઈ કારણ દેખાતું નથી.

૩૦. શ્રી બારોટે, વૈકલ્પિક દલીલના સ્વરૂપે, અમને એ મનાવવા પ્રયત્ન કર્યો કે આ હત્યાને ન ગણાય તેવી દોષિત માનહાનિ હોત. પીડિતને પહોંચાડવામાં આવેલી ઈજાના સ્વરૂપથી, જેમાં બંને બાજુ નવ પાંસળીઓ તોડી નાખી અત્યંત ફૂર અને અસાધારણ રીતે પીડિતનું મૃત્યુ નિપજાવવામાં આવ્યું, અમારી પાસે એ નિષ્કર્ષ પર પહોંચવા સિવાય બીજો કોઈ વિકલ્પ રહેતો નથી કે આરોપી વતી લેવાયેલ ઉપરોક્ત દલીલ તેની પોતાની ગેરફૂટિનો અયોગ્ય લાભ લેવાના સમાન છે; આ છતાં કે આરોપીએ ફૂર અને અસાધારણ રીતે વર્તન કર્યું હતું, આથી આ મામલો આઈ.પી.સી.ની કલમ ૩૦૦માં દર્શાવાયેલા અપવાદોમાં આવતો નથી.

૩૧. રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સમગ્ર સામગ્રીના વિચાર કર્યા પછી, અમે, તેથી, ઠરાવીએ છીએ કે આ હત્યાનો કેસ છે અને માનનીય સત્ર અદાલતના ન્યાયાધીશે

અપીલકર્તાને યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવ્યો હતો તથા યોગ્ય સજા ફરમાવવામાં આવી હતી. અતઃ અપીલમાં કોઈ જ સાર નથી અને તે રદ કરવામાં આવે છે.

સહી/ –

(ભાસ્કર ભટ્ટાચાર્ય, મુખ્ય ન્યાયાધીશ.)

સહી/ –

(જે.બી. પારડીવાળા, ન્યાયાધીશ)

*This judgment has been translated using AI Tool -
SUVAS.*

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.